

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 20 marca 2026 r.

D/PI.UH.8361.109.2025

Jarosław Marczyński
Jarosław Marczyński Firma Handlowa
„NETTO-MAR”
ul. Buczkowska 26
64-800 Chodzież

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 10 c oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 870 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy Jarosławowi Marczyńskiemu, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Jarosław Marczyński Firma Handlowa „NETTO-MAR”, ul. Buczkowska 5, 64-800 Chodzież, NIP: 7641053034, karę pieniężną w łącznej wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), w tym kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100) za niewykonanie obowiązku określonego w art. 40a ust. 1 ustawy oraz kwotę 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100) za niewykonanie obowiązku określonego w art. 42 ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Pile, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr D/PI.UH.8361.109.2025 z dnia 30 września 2025 r., przeprowadzili w dniach od 30 września do 3 października 2025 r. kontrolę w sklepie, ul. Buczkowska 5, 64-800 Chodzież, prowadzonym przez przedsiębiorcę Jarosława Marczyńskiego, działającego pod firmą: Jarosław Marczyński Firma Handlowa „NETTO-MAR”, ul. Buczkowska 5, 64-800 Chodzież, NIP: 7641053034.

W toku kontroli inspektorzy ustalili, że przedsiębiorca prowadzi jednostkę handlu detalicznego i sprzedaje produkty w opakowaniach, a nadto oferuje konsumentom torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce.

Zgodnie z zakresem upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, sprawdzono rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez kontrolowanego przedsiębiorcę przepisów art. 40a, art. 41 oraz art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, wpisu wprowadzającego produkty w opakowaniach do rejestru oraz pobierania opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.

W wyniku czynności kontrolnych obejmujących m.in. zakup kontrolny zweryfikowano prawidłowość wyliczania i pobierania należności, w tym za oferowane w punkcie sprzedaży torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Ustalono, że na paragonie fiskalnym nie naliczono opłaty recyklingowej za torbę na zakupy typu „zrywka” pobraną z działu warzywno-owocowego.

Zgodnie z treścią art. 8 pkt 15a ustawy, przez torby na zakupy z tworzywa sztucznego - rozumie się *„torby na zakupy, z uchwytemi lub bez uchwytów, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane w jednostkach handlu detalicznego lub hurtowego, do których zalicza się:*

- a) lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 50 mikrometrów,*
- b) bardzo lekkie torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału poniżej 15 mikrometrów, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako podstawowe opakowanie żywności luzem, gdy pomaga to w zapobieganiu marnowaniu żywności,*
- c) pozostałe torby na zakupy z tworzywa sztucznego o grubości materiału równej 50 mikrometrów i większej.”* Zgodnie z regulacją art. 40a ust. 2 ustawy, „Opłaty

recyklingowej nie pobiera się od nabywającego bardzo lekką torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.”

Żywność zapakowana w pobraną torbę na zakupy typu „zrywka” posiadała już własne opakowanie, tym samym torba ta nie spełniła ustawowej definicji bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego. W konsekwencji użyta przez inspektorów do zapakowania żywności, posiadającej własne opakowania, torba na zakupy z tworzywa sztucznego typu „zrywka”, podlegała opłacie recyklingowej.

Brak naliczenia opłaty stanowi naruszenie art. 40a ust. 1 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, w której są oferowane torby na zakupy z tworzywa sztucznego przeznaczone do pakowania produktów oferowanych w tej jednostce, jest obowiązany pobrać opłatę recyklingową od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.”* Powyższa reguła ma zastosowanie również do toreb, o których mowa w art. 8 pkt 15a lit. b) ustawy, w sytuacji gdy torba ta nie jest użyta w celach wymienionych w tymże przepisie, albowiem wówczas użyta przez klienta zrywka nie spełnia definicji ustawowej bardzo lekkiej torby na zakupy z tworzywa sztucznego i nie podlega tym samym zwolnieniu z obowiązku pobierania opłaty recyklingowej przewidzianej w art. 40a ust. 2 ustawy.

Ponadto w toku kontroli zweryfikowano także przestrzeganie art. 42 ust. 1 ustawy w zakresie obowiązku przekazania konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. W wyniku przeprowadzonej kontroli stwierdzono, że w miejscu sprzedaży produktów w opakowaniach przedsiębiorca nie dopełnił obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 42 ust. 1 ustawy, ponieważ nie uwidocznił informacji o dostępnych systemach zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz o recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwym postępowaniu z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, a także o znaczeniu oznaczeń stosowanych na opakowaniach - co najmniej poprzez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.

W myśl art. 42 ust. 1 ustawy, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,*
- 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*

- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży.”

Jak stanowi art. 54 ustawy, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 1 pkt 10c) ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: „*wbrew przepisowi art. 40a ust. 1 nie pobiera opłaty recyklingowej od nabywającego torbę na zakupy z tworzywa sztucznego.*” Natomiast zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: „*wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:* :

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu odpadów opakowaniowych,*
- b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
- c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach, - co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.”*

Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c i 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 ustawy wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kar pieniężnych, o których powyżej, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł. Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 18 lutego 2026 r., znak D/PI.UH.8361.109.2025 (data doręczenia 26 lutego 2026r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kar pieniężnych za niewykonanie obowiązków określonych w art. 40a ust. 1 i art. 42 ust. 1 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary wskazanych w art. 189d Kpa oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługujących jej w powyższym zakresie uprawnień.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „*Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*

2. *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.”*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstępianiem od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie wykonał obowiązków określonych aż w dwóch przepisach ustawy mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć ma m.in. prawidłowe naliczanie opłaty recyklingowej. Wprawdzie opłata ta jest dodatkowym kosztem klienta, ale jej naliczenie zapewnia istotny walor edukacyjny dla konsumentów. Ustawowy obowiązek uiszczania opłaty recyklingowej przyczynia się do racjonalnego wykorzystywania opakowań w trakcie zakupów i ma prowadzić do ich zmniejszonego zużycia. Równie istotne znaczenie mają przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).” Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę

administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa, *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *„Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków.

Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi

pozwalających na pobranie wymaganych opłat czy udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy pobrali „zrywki” bez opłaty i już opuścili sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając dyrektywy wymiaru kary określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności uwzględniając potrzebę ochrony interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania naruszeń organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach, a także oferowane były torby na zakupy z tworzywa sztucznego. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 40a ust. 1 i 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek pobierania opłaty recyklingowej oraz udostępnienia konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak pobrania opłaty oraz niewydroczenie informacji dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi istotnie wpływa na realizację celów ustawy, dotyczących ochrony środowiska, a co za tym idzie także ochrony zdrowia i interesu publicznego.

Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż art. 40a ustawy został dodany 1 stycznia 2018 r., natomiast art. 42 ust. 1 ustawy wszedł w życie 1 stycznia 2014 r., a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy. Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku, w następstwie którego ma być wymierzona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ miał na uwadze okoliczność, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przedmiotowych obowiązków. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Przy ustalaniu wymiaru kary organ uwzględnił także, iż strona podjęła dobrowolne działania naprawcze, które wyeliminowały ujawnione niezgodności z prawem w zakresie stwierdzonych naruszeń. Strona została prawidłowo zawiadomiona o wszczęciu postępowania administracyjnego, w tym o stosowanych przesłankach wymiaru kary, mimo to, nie podniosła okoliczności dotyczących wysokości korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kar pieniężnych w dolnych

granicach ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków, skali prowadzonej działalności i stanu faktycznego sprawy, tj.

1. 1.000,00 zł z tytułu naruszenia art. 40a ust. 1 ustawy;
2. 500,00 zł z tytułu naruszenia art. 42 ust. 1 ustawy.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, należności z tytułu kar pieniężnych, stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić wymierzoną karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2026r., poz. 268) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor

Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wełnitz-Kędra

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona,
2. a/a.